

การศึกษาวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงผลกระทบ
ในกรณีที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันในสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ในเรื่องทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน (Mutual Legal Assistance in Criminal Matters
Treaty of ASEAN--MLAT ASEAN) ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามในสนธิสัญญานี้
แล้ว โดยเป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 ของประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะ
กลุ่มประเทศที่ได้ให้สัตยาบันในสนธิสัญญานี้แล้ว ซึ่งจะเป็นการศึกษาวิเคราะห์
ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ

ด้วยเหตุที่ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ
โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535
แล้วแต่เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาทางอาชญากรรมข้ามชาติในภูมิภาคนี้ได้เพิ่มมากขึ้น
ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศใน
เรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 ขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
โดยพระราชบัญญัติฯ นี้จะต้องสอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกัน
และกันในเรื่องทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน (Mutual Legal Assistance in Criminal
Matters Treaty of ASEAN--MLAT ASEAN) และจะต้องสอดคล้องกับสนธิสัญญาทวิภาคี
และพหุภาคีในเรื่องความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาที่ประเทศไทยได้
ทำร่วมกับหลายประเทศก่อนที่จะได้เข้าให้สัตยาบันในสนธิสัญญานี้เช่นกัน

จากการศึกษา พบว่า พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทาง
อาญา พ.ศ. 2535 มีหลายมาตราที่ไม่สอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน (Mutual Legal Assistance in
Criminal Matters Treaty of ASEAN--MLAT ASEAN) อันจะมีผลทำให้เกิดผลกระทบ
ต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศใน
ภูมิภาคอาเซียนนี้

ซึ่งเห็นว่า หากจะให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่าง
ประเทศไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นไปโดยสอดคล้องต้องกันและได้รับประโยชน์
เต็มที่สมดังเจตจำนงค์ของประเทศผู้เข้าลงนามแล้ว ควรที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 เพื่อให้กฎหมายดังกล่าว
ดำเนินการไปโดยสอดคล้องกับพันธกรณีของกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีร่วมกัน อัน
จะนำมาซึ่งความเป็นเอกภาพในแนวทางปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
ซึ่งทุกประเทศในภูมิภาคอาเซียนประสบปัญหาอยู่

The objective of this research is to study the impact of Thailand's ratification of the Treaty of Mutual Legal Assistance in Criminal Matters of ASEAN, to which Thailand is a signatory. The study was carried out by comparing the above Treaty with Thailand's Act for International Cooperation in Criminal Matters, B.E. 2535 (C.E. 1992), with ASEAN member countries especially those that have already ratified the Treaty. The study looks into practical problems.

As Thailand has specifically enacted the law concerning international cooperation which is the Act for International Cooperation in Criminal Matters, B.E. 2535 (C.E. 1992), and with the increase in transnational crime in this region, it is, therefore, necessary to amend the Act for International Cooperation in Criminal Matters, B.E. 2535 (C.E. 1992), to keep up with the times and the problems needed to be tackled. The amended Act must be in harmony with MLAT ASEAN, and it must also be in harmony with the bilateral and multi-lateral treaties on mutual legal assistance in criminal matters which Thailand has entered into with various countries prior to ratifying this Treaty.

The study reveals that several sections of the Act for International Cooperation in Criminal Matters, B.E. 2535 (C.E. 1992), are not compatible with or support MLAT ASEAN, and this could affect efficiency in the prevention and suppression of transnational crimes in the ASEAN region.

In order to harmonize Thailand's international cooperation in criminal matters with ASEAN member countries and to fully bring such cooperation to fruition as are the intentions of the signatories, it is proposed that the Act for International Cooperation in Criminal Matters, B.E. 2535 (C.E. 1992), be amended to be consistent with the joint commitments of ASEAN so as to bring about practical unity in dealing with transnational crimes presently faced by all ASEAN member countries.